

Side. Han har Lov til at være til Stede, men han skal holde sin Mund, han maa ikke sige noget under Forhørene. Efter den norske Lov derimod har den sigtede Ret til paa ethvert Trin af Forhandlingerne at søge Bistand hos sin Forsvarer. Jeg forstaaar dette saaledes, at de have frit Lov til at samtale, og at Forsvareren frit har Lov til at hjælpe den sigtede ogsaa med Hensyn til Spørgsmaal og Svar, hvorhos ogsaa Offentligheden er større deroppe, end den er efter det Forslag, her foreligger. Men lad os nu ogsaa blive ved det Forslag, her foreligger; der kan dog ikke være Tvivl om, at Garantierne imod, at noget saadant som det, der nu er sket, kan ske, ere større efter det ny Forslag.

Men, som sagt, der er ikke Grund til at komme videre ind derpaa, da den højtærede Minister jo er enig med os i, at vi maa have det forandret, som vi have. I saa Henseende gav han os jo et nyt Tilsagn, det 4de eller 5te, vi nu have faaet fra de vekslende Justitsministre. Jeg lagde med Beklagelse Mærke til, at dette Tilsagn, allerede medens den ærede Minister selv havde Ordet, antog en forskellig Form. Den ærede Minister begyndte med at sige, at Forslagene vilde blive os forelagte straks ved næste Rigsdagsamlings Begyndelse, men ikke mange Sætninger senere sagde den ærede Minister, at de vilde blive forelagte snarest muligt og forhaabentlig allerede ved Begyndelsen af næste Rigsdagsamling (Modsigelse af *Justitsministeren*). Saaledes staar det for min Hukommelse. Den højtærede Minister bestrider Rigtigheden heraf, det vil da være mig kært at faa det bestemte udtrykt, hvad den ærede Minister mener. Men jeg mener alligevel ikke, at det kan være tilstrækkeligt for os, om den højtærede Minister saa nok saa bestemt lover os, at han, hvis han bliver paa sin Plads, vil komme med disse Forslag. Sporene skræmme. De Tilsagn, vi have faaet, uden at de ere blevne opfyldte, gøre, at vi ikke med Tryghed kunne tage mod disse Tilsagn eller lader os nøje med dem. Og selv bortset derfra kunne vi ikke komme bort fra, at det er et utilbørligt Spild af Tid, en utilbørlig Tilsidesættelse af Folkets Krav og Interesser, at man har ladet Tiden gaa hen saa længe, uden at foretage noget til Fremme af denne Sag. Jeg siger: uden at foretage noget til Fremme deraf, thi der foreligger ikke for Offentligheden noget om, at man har foretaget noget som helst. Den ærede Minister har jo haft Lejlighed til for nylig at gøre os bekendt med, om han havde foretaget noget,

men han har ikke oplyst os derom, og i alt Fald om der end maatte være foretaget noget, saa er det sket med en Langsomhed, som sikkert ikke kan forsvares. Naar henses til alt, hvad der fra dette Tings Side er gjort i de forløbne Aar, for at faa denne Sag fremmet, naar henses til, at der den 18de November 1899 enstemmig i Folketinget blev vedtaget en Opfordring til Regeringen om uden Ophold at fremme denne Sag, og naar henses til de gentagne Tilsagn, der ere givne om, at det skulde komme, uden at der er sket noget, saa tillader jeg mig at foreslaa, at Folketinget giver sin Opfattelse af denne Sag et Udtryk i følgende Forslag til en Dagsorden, af hvilken jeg har tilladt mig at overlevere den højtærede Formand et Eksemplar:

„Idet Folketinget udtaler sin Misbilligelse af, at Regeringen endnu ikke har imødekommet den Opfordring om „uden Ophold at fremme den af Grundloven paabudte, saa længe forberedt og saa haardt tiltrængte Omordning af vor Retspleje“, som Folketinget enstemmig vedtog den 18de November 1899, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Den Paastand, om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, som nu foreligger, er saalydende (se ovenfor).

Det er altsaa om denne Paastand, at Forhandlingen nu skal dreje sig.

Høegh-Guldberg: Det er vanskeligt at udtale sig om et Forslag til en Dagsorden, som man kun flygtig har hørt oplæse, men jeg skal kun herom sige, at jeg er en varm Ven af en Retsreform og ønsker at komme til en Forhandling om den, men det forbavser mig noget, at det høje Tings Flertal vil rette en saadan Misbilligelse til den nuværende højtærede Justitsminister, da jeg ikke har lagt Mærke til, at samme ærede Flertal har været særlig villig til at gennemføre noget af, hvad dette Ministerium har lagt paa Tingets Bord, saa det er, som sagt, underligt, at det høje Ting bebrejder den højtærede Justitsminister, at han har ventet noget med at fremlægge Forslag til en Retsreform. Men i ethvert Tilfælde have vi fra den højtærede Justitsminister i Gaar hørt, at det er hans Hensigt at fremlægge Forslag til en Retsreform ved næste Samlings Begyndelse; og man vil da efter denne Dagsorden kunne vente, at Udtalelsen fra det ærede Flertals Side rettelig skal forstaaes saaledes, at man med virkelig Velvillie vil